

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	6. november 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Miljø- og Energiministeriets aktuelle notat om vedtagelse af forslag til Rådets direktiv om forbrænding af affald og forbrænding af farligt affald, KOM (1998) 558 og KOM (97) 604.

MILJØstyrelsen 27. oktober 2000

Industrikontoret asj/9- PS/6

Internationalt kontor MEM-0306-MST

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Om vedtagelse af forslag til Rådets direktiv om forbrænding af affald og forbrænding af farligt affald.

KOM (1998) 558 og KOM (97) 604

Kommissionen oversendte hhv. den 24. november 1997 og den 9. oktober 1998 ovennævnte forslag til medlemsstaterne. Forslagene er baseret på artikel 175, stk. 1 og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om fælles beslutningstagen art. 251 TEF. Forslagene er en revision af direktiv 89/369 EØF af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg og direktiv 89/429 EØF af 21. juni 1989 om nedbringelse af luftforurening fra bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg og direktiv 94/67/EF om forbrænding af farligt affald, hvorefter de to sidstnævnte direktiver sammenlægges til et direktiv.

Grundnotat om forslaget KOM (97) 604 blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. december 1998. Grundnotat om forslaget KOM (98) 558 blev forelagt Folketingets Europa-udvalg i samlenotat af den 26. februar 1999.

Europaparlamentet afgav udtalelse om forslaget efter 1. læsning den 31. marts 1999.

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 11. juni 1999 til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (miljø) den 24. juni 1999. Rådet opnåede politisk enighed om en fælles holdning på rådsmødet den 24. juni 1999 og vedtog sin fælles holdning den 25. november 1999. Europaparlamentet vedtog ved 2. læsning den 15. marts 2000, 16 ændringsforslag til Rådets fælles holdning. Af disse ændringsforslag har Rådet helt eller delvist accepteret 9 ændringsforslag, mens 7 ændringsforslag er blevet afvist.

Sagen er derfor i forligsprocedure og der har pågået forligsforhandlinger i løbet af foråret. Den danske regering har deltaget i forligsproceduren på grundlag af oplægget, som blev forelagt Folketingets Europa-udvalg den 1. juni 1999. Danmark støtter den foreliggende forligstekst, dels fordi der er indsat et skærpet udlederkrav, dels fordi en gennemførelse af direktivet samlet set vil betyde en forbedring af miljøbeskyttelsen i Europa. For en nærmere beskrivelse af forslagets indhold se vedlagte supplerende grundnotat.

Forligsteksten blev behandlet på forligsudvalgs møde den 6. oktober 2000 og vedtages endeligt som a-punkt på et kommende rådsmøde. Den danske regering agter at tiltræde forslaget.

AKTUELT NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrænding af affald og forbrænding af farligt affald.

KOM (1998) 558, KOM (97) 604

Forligsprocedure

Genoptryk (nyt markeret)

Resumé: Forslaget har til formål at regulere anlæg til affaldsforbrænding eller til medforbrænding af affald i forbindelse med cement- og energiproduktion, men undtager en række anlæg i tilknytning til virksomheder eller som afbrænder særlige typer affald, hvor der gælder særlige regler. Efter forslaget skal medlemsstaterne sørge for, at alle (det vil sige såvel nye som eksisterende) forbrændingsanlæg bliver godkendt. Direktivforslaget indeholderudover en skærpelse af de eksisterende grænseværdier for emissioner i luften, en række grænseværdier og krav vedr. bl.a. udledning af dioxin, spildevand og indholdet af total organisk kulstof i aske og slagge, samt nyttiggørelse af varme og reduktion og genbrug af affald. Den fælles holdning indeholder et forslag om at sammensmelte direktiv 91/689/EØF om forbrænding af farligt affald med det foreliggende forslag om forbrænding af almindeligt affald, samt henvisninger til affaldshierarkiet, IPPC-direktivet og forslag om en revisionsbestemmelse med henblik på fremsættelse af et nyt direktiv senest i 2012. Der er indgået forlig som følge af den fællesbeslutningstagning, hvor medtager nogle mindre rettelser, samt forsøger på at gøre teksten mere klar. Der er dog én væsentlig ændring: Kompromiset foreslår en NO_x -grænse på 500 mg/normal m^3 , hvilket er en imødekommelse af Europaparlamentets krav. For så vidt angår nærheds- og proportionalitetsprincippet oplyser Kommissionen, at forurening fra forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg er grænseoverskridende. Miljøstyrelsen vurderer, at forslaget ikke vil kræve ændring af dansk lovgivning, men de eksisterende bekendtgørelser skal revideres. På statsligniveau er der ingen økonomiske eller administrative konsekvenser, samt at forslaget ikke får væsentlige administrative konsekvenser for amtskommunerne der i dag er godkendelses- og tilsynsmyndighed på området. En gennemførelse af direktivet vil påvirke beskyttelseniveauet positivt i Europa.

Status

Kommissionen oversendte hhv. den 24. november 1997 og den 9. oktober 1998 ovennævnte forslag til medlemsstaterne.

Forslagene er baseret på artikel 175, stk. 1 og skal derfor vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter proceduren om fælles beslutningstagen art. 251 TEF.

Forslagene er en revision af direktiv 89/369 EØF af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg og direktiv 89/429 EØF af 21. juni 1989 om nedbringelse af luftforurening fra bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg og direktiv 94/67/EF om forbrænding af farligt affald, hvorefter de to sidstnævnte direktiver sammenlægges til et direktiv.

Grundnotat om forslaget KOM (97) 604 blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. december 1998. Grundnotat om forslaget KOM (98) 558 blev forelagt Folketingets Europa-udvalg i samlenotat af den 26. februar 1999.

Europaparlamentet afgav udtalelse om forslaget efter 1. læsning den 31. marts 1999.

Sagen er blevet forelagt Folketingets Europa-udvalg den 11. juni 1999 til forhandlingsoplæg forud for rådsmødet (miljø) den 24. juni 1999.

Rådet opnåede politisk enighed om en fælles holdning på rådsmødet den 24. juni 1999 og vedtog sin fælles holdning den 25. november 1999.

Europaparlamentet vedtog ved 2. læsning den 15. marts 2000, 16 ændringsforslag til Rådets fælles holdning.

Forligsteksten blev behandlet på forligsudvalgs møde den 6. oktober 2000 og vedtages endeligt som a-punkt på et kommende rådsmøde.

Formål og indhold

Kommissionens forslag

Forslaget har til formål at regulere anlæg til affaldsforbrænding eller til medforbrænding af affald i forbindelse med cement- og energiproduktion.

Forslaget undtager en række affaldstyper:

- Farligt affald som defineret i direktiv 94/67/EC om forbrænding af farligt affald,
- land- og skovbrugsaffald samt træ med undtagelse af affald, der kan indeholde halogene organiske forbindelser eller tungmetaller som følge af behandling,
- affald, der er undtaget fra direktiv 75/442/EØF (affaldsdirektivet),
- restprodukter fra afbrænding af affald i offshoreindustrien,
- radioaktivt affald.

Forslaget undtager også anlæg, der brænder mindre end 10 tons/år af andet affald end husholdningsaffald.

Efter forslaget skal medlemsstaterne sørge for, at alle (det vil sige såvel nye som eksisterende) forbrændingsanlæg bliver godkendt. Godkendelsen skal rumme en udtømmende liste over de affaldstyper, der må forbrændes, samt en maksimal kapacitet for anlægget. Videre skal godkendelsen indeholde vilkår om kontrol og måling.

Direktivforslaget indeholder:

- Skærpelse af de eksisterende grænseværdier for emissioner til luften.
- Emissionsgrænser for dioxin og kvælstofilter
- Emissionsgrænser for udledning af spildevand
- Krav om nyttiggørelse af den varme, der opstår ved forbrændingsprocessen
- Krav om størst mulig reduktion og genbrug af affald fra forbrændingen samt deponering i overensstemmelse med national og EU-Lovgivning

Efter forslaget må mængden af total organisk kulstof (TOC) ikke overstige 3% af tørvægten i aske og slagge. Endvidere skal forbrændingstemperaturen være over 850° C. Denne temperatur skal om fornødent opnås med støttebrændere, som skal være monteret på anlægget.

Anlægget skal være automatisk sikret mod indfyring med affald, hvis den fastsatte temperatur ikke kan opnås.

Forslaget rummer hjemmel for medlemsstaterne til at fravige kravet om temperatur og installation af støttebrændere for specificerede affaldstyper eller forbrændingsmetoder, hvis det ikke resulterer i større mængder restprodukter og en forøgelse af TOC- og CO-emissionen end krævet i direktivet.

Direktivforslaget stiller en række krav til måling af luft- og vandemissioner. Således stiller forslaget krav om målinger af CO, støv, TOC, HCl, HF, SO₂, dioxin og NO_x, samt temperatur, ilt, tryk og indhold af vanddamp i emissionen.

Der er opstillet særskilte grænseværdier for almindelige affaldsforbrændingsanlæg og for medforbrænding af affald i cementovne. Disse værdier er sammenfaldende undtagen for støv og NO_x, hvor der er fastsat højere værdier for cementovne.

Der er ikke henvisninger til Fællesskabets affaldsstrategi i forslaget.

Europaparlamentets udtalelse om forslaget.

Europaparlamentets udtalelse af 31. marts 1999 om Kommissionens forslag indeholder i over 40 ændringsforslag, der alle går i retning af at stramme Kommissionens forslag. Der er seks ændringsforslag til nye præambler, over tyve artikelændringer og flere ændringer af annexerne.

Præamblerne går i retning af at lade direktivforslaget forholde sig til europæiske affaldspolitik ved at henvise til eksisterende og kommende EU-lovgivning for affaldshåndtering, herunder begrænsning af affaldsproduktionen. Et ændringsforslag slår også fast, at der ikke er miljømæssige grunde til at have forskellige emissionsgrænser for farligt og almindeligt affald.

Artikelændringerne indeholder blandt andet forslag om at indsnævre undtagelsesbestemmelserne for affaldstyper, der ikke falder under direktivforslaget. Der er også forslag til konkrete bestemmelser om at energien fra affaldsforbrændingen skal genanvendes, og hvordan.

Et andet ændringsforslag indeholder bestemmelse om, at tilladelse til affaldsforbrænding skal gøres afhængig af tilstedeværelsen af lokal og regional affaldsplanlægning, sortering af affald og fremtidige kapacitetsbehov.

Der er forslag om en direkte henvisning til hvor store mængder farligt affald der må (med)forbrændes og til beskrivelsen af det farlige affald ved afleveringen.

Det skal også efter ændringsforslagene være muligt at meddele strengere krav til udledninger end direktivforslagets grænseværdier, hvis miljøsyn gør dette nødvendigt.

Et ændringsforslag indeholder krav om kontinuerte målinger for dioxin og furan, hvis de almindelige målinger viser abnorme resultater.

Endvidere foreslår Europaparlamentet at skærpe en række af de grænseværdier, Kommissionen har foreslået. Således bliver værdierne for støv og NO_x foreslået sat væsentligt ned, og der bliver stillet forslag om grænseværdier for blandt andet klorbrinte og flourbrinte.

Sammenstilling af de vigtigste bestemmelser i de tre foreliggende forslag

I nedenstående tabel er der for Annex II, IV og V foretaget en sammeskrivning af eksisterende grænseværdier i Danmark, Kommissionens oprindelige forslag, det tyske formandskabs kompromisforslag og Europaparlamentets ændringsforslag. Alle angivelser er i mg/m³ (mg/l i Annex IV), medmindre andet angives.

Hvor Kommissionens oprindelige forslag og kompromisforslaget for anden medforbrænding udelukkende opstiller grænseværdier for Hg, Cd + Tl samt dioxiner og furaner, foreslår Europaparlamentet, at sådan medforbrænding omfattes af de almindelige regler i Annex V.

Eksisterende værdier samt Annex II - medforbrænding (mg/m ³)	Nuværende danske regler		Kommissionens oprindelige forslag		Kompromisforslaget		Europaparlamentets ændringsforslag	
	Alm. affald	Farligt affald	Cementovne	Store fyr	Cementovne	Store fyr	Cementovne	Store fyr
CO	100 /150 ¹	50/100 /150 ¹	Fastsættes lokalt	"Vægtstang"	Fastsættes lokalt	"Vægtstang"	Fastsættes lokalt	"Vægtstang"
Hydrogenchlorid (HCl)	50/65 ¹	60/10	10	-	10	-	10	10
Partikler (støv)	30/40 ¹	30/10 ¹	30	50/30	30	50/30 ²	10	30/10 ²
Cadmium (Cd)	0,2							
Thallium (Tl)	-	0,05	0,05 ⁴	0,05 ⁴	0,05 ⁴	0,05 ⁴	0,05 ⁴	0,05 ⁴
Kviksølv (Hg)	0,2 ³	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05
Antimon (Sb)	-							
Arsen (As)	1							
Bly (Pb)	5							
Chrom (Cr)	5 ⁶							
Cobolt (Co)	-							
Kobber (Cu)	5 ⁶							
Mangan (Mn)	5 ⁶							
Nikkel (Ni)	1 ⁵							
Vanadium (V)	-							
Tin (Sn)	-	0,5	0,5 ⁷	0,5 ⁷	0,5 ⁷	0,5 ⁷	0,5 ⁷	0,5 ⁷
Hydrogenflourid (HF)	2	4/2 ¹	1	-	1	-	1	1
SO ₂	300	200/50 ¹	50	Ingen værdi - 850 ⁹	50	Ingen værdi - 850	50	Alle: 200 - 850 ⁸
NO _x	-	-	800	Ingen værdi - 400 ⁹	800	Ingen værdi - 400 ⁹	500	Alle: 200 - 400 ⁸
TOC	20	10/20 ¹	10	-	10	-	10	10
Dioxin og furan	-	0,1 ng/m ³	0,1 ng/m ³	0,1 ng/m ³	0,1 ng/m ³	0,1 ng/m ³	0,1 ng/m ³	0,1 ng/m ³
NH ₃	-	-	-	-	-	-	10	10

For udledning af spildevand gælder i dag ingen særlige grænseværdier for anlæg der forbrænder affald, hverken farligt eller almindeligt.

Annex IV {{SPA}} spildevand (mg/l)	Kommissionens oprindelige forslag	Formandskabets kompromisforslag	Europaparlamentets ændringsforslag
TOC	20	80%: 20	20

Kviksølv (Hg)	0,02	0,03	0,02
Cadmium (Cd)		0,05	
Thallium (Tl)	0,05	0,05	0,05 ¹¹
Antimon (Sb)		-	
Arsen (As)		0,15	
Bly (Pb)		0,2	
Chrom (Cr)		0,5	
Cobolt (Co)		-	
Kobber (Cu)		0,5	
Mangan (Mn)		-	
Nikkel (Ni)		0,5	
Vanadium (V)	5 ¹¹	-	
Tin (Tn)	-	-	5 ¹¹
Zink (Zn)	-	1,5	-
Total nitrogen	-	-	25
Dioxin og furan	0,5 ng/l	0,3 ng/l	0,5 ng/l

For Annex V gælder de samme grænseværdier i Kommissionens oprindelige forslag og i Formandskabets kompromisforslag med enkelte undtagelser. Således er de alternative halvtimesværdier for støv, TOC, HCl, HF og SO₂ medtaget fra direktiv 94/67/EF. Endvidere opstiller kompromisforslaget en liste med dobbelt så høje grænseværdier for metaller ved udledning fra eksisterende anlæg, der har fået miljøgodkendelse før 31. december 1996 og som alene brænder farligt affald. Der er med andre ord kun tale om en sammenskrivning af de to direktivers grænseværdier.

Europaparlamentet tilføjer en værdi for ammoniak (NH₃) på 10 mg/m³ og tilføjer som et nyt metal tin på listen over de metaller, for hvilke der gælder en samlet grænseværdi på 0,5 mg/m³.

Den fælles holdning

Denne tekst indeholder et forslag om at sammensmelte direktiv 91/689/EØF om forbrænding af farligt affald med det foreliggende forslag om forbrænding af almindeligt affald.

Teksten indeholder de samme grundbestemmelser som Kommissionens forslag. Der er dog visse ændringer af definitionerne af affaldstyper, i form af affaldstyper som undtages og dermed ikke omfattes af direktivet. Først og fremmest er nu vegetabilsk affald fra mekanisk og termisk klargøring af landbrugs- og skovbrugsprodukter blevet undtaget. Hertil kommer ubehandlet træaffald.

Undtagelsen for anlæg, der forbrænder mindre end 10 tons pr. år, er ændret til en undtagelse for eksperimentelle anlæg, der udfører forskning med henblik på at forbedre forbrændingsprocessen. Der er foreslået en grænse på 50 tons affald pr. år.

Der er gennemført en række ændringer og præciseringer af definitioner og indføjet henvisninger til blandt andet affaldsrammedirektivet og IPPC-direktivet.

Der er indføjet en række undtagelser for særlige typer af eksisterende anlæg: Barkkedler, bestemte typer cementanlæg og fyringsanlæg samt eksisterende affaldsforbrændingsanlæg, der opfylder gældende EU-lovgivning.

Der er stillet forslag om en revisionsbestemmelse, hvorefter Kommissionen skal fremsætte forslag til et nyt direktiv inden udgangen af år 2012.

Europaparlamentets udtalelse om den fælles holdning

Udtalelsen indeholder 16 ændringsforslag, hvoraf fire tjener til at sikre sammenhængen med EU's øvrige lovgivning i almindelighed og affaldslovgivningen i særdeleshed. Andre forslag præciserer og eksemplificerer direktivets anvendelsesområde og på tre punkter rummer ændringsforslagene skærper.

Forslagene, der skal sikre sammenhængen med EU's øvrige lovgivning, indeholder en henvisning til, at der er behov for et direktiv om affaldshåndteringsplaner, der indeholder planer om frasortering af brændbart affald.

Direktivet skal efter et andet forslag bidrage til at nå de overordnede mål for den europæiske affaldspolitik, specielt affaldshierakiet.

Der er forslag om, at vegetabilsk affald fra levnedsmiddelindustrien og papirfremstilling er undtaget fra direktivet, hvis affaldet forbrændes på produktionsstedet og varmen genanvendes.

Der er forslag om krav til, at den kompetente myndighed tager affære, hvis et forbrændingsanlæg ikke overholder sin miljøgodkendelse, og der er krav om, at driftslederen skal tage alle nødvendige forholdsregler til at forhindre skadelige miljøpåvirkninger.

Hvis affaldet indeholder mere end 1% klor, er der forslag til krav om højere forbrændingstemperatur og opholdstid i forbrændingskammeret.

Der er forslag til præcisering af, at udlederkravene i direktivet for spildevand ikke må være i modstrid med miljøkvalitetsmålene (for den pågældende recipient).

Der er forslag om forskellige NO_x-krav for gamle og nye anlæg.

Kommissionens holdning til EU-Parlamentets udtalelse om den fælles holdning

Ændringsforslag, som Kommissionen accepterer

Kommissionen kan acceptere ni af de seksten ændringsforslag. Kommissionen kan blandt andet acceptere forslagene om at ændre direktivets anvendelsesområde, således at visse typer affald fra papirproduktionen undtages fra direktivet, ligesom tekstændringer vedrørende undtagelser for affald fra fødevarerindustrien og træaffald er acceptable for Kommissionen.

Kommissionen kan acceptere et forslag, som nævner eksempler på anvendelsen af den fremkomne energi ved affaldsforbrændingen. Den kan også acceptere en bestemmelse, der indfører en explicit pligt for de kompetente myndigheder til at foretage sig noget ved manglende overholdelse af en tilladelse. Videre kan den acceptere forslag om skærpet omhu ved aflevering og modtagelse af affald, og den kan acceptere et forslag om at udelukke "elemental carbon" fra beregningen af totalt organisk kulstof i restprodukterne fra affaldsforbrændingen.

Kommissionen kan acceptere en opholdstid på 2 sekunder ved forbrænding med forhøjet temperatur, samt accepterer, at alle bilag kan ændres gennem komiteprocedure.

Endelig kan Kommissionen acceptere en NO_x-værdi på 500 mg for nye cementovne, der medforbrænder affald.

Ændringsforslag, som Kommissionen ikke accepterer.

Kommissionen kan ikke acceptere forslag om at kæde affaldsforbrændingsdirektivet sammen med den øvrige affaldslovgivning, da affaldsforbrændingsdirektivet skal fastsætte emissionskrav og ikke regulere affaldshåndteringen.

Kommissionen kan heller ikke acceptere henvisninger til, at direktivet udstedes uden præjudice for anden lovgivning. Efter Kommissionens mening gælder denne lovgivning uanset henvisninger.

Kommissionen kan ikke acceptere et krav om, at alt affald, der indeholder mere end 1% klor, skal forbrændes ved en højere temperatur, og den kan ikke acceptere indførelsen af begrebet "problemaffald", da det ikke findes i affaldslovgivningen.

Forslag om, at ansøgninger skal fremlægges til gennemsyn på offentlige steder er efter Kommissionens mening overflødig, da der er et direktiv undervejs om oplysning og offentlighedens medvirken.

Endelig kan Kommissionen ikke acceptere, at overgangsperioden for at meddele undtagelser for NO_x og støv til eksisterende medforbrændingsanlæg bliver afkortet med et år.

Der er indgået forlig som følge af den fællesbeslutningstagning, hvor der medtages nogle mindre rettelser, samt at teksten forsøges gjort mere klar. Der er dog én væsentlig ændring: Kompromiset foreslår en NO_x-grænse på 500 mg/normal m³, hvilket er en imødekomme af Europaparlamentets krav.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Kommissionen oplyser, at forureningen fra forbrændingsanlæg og kombinerede forbrændingsanlæg er grænseoverskridende.

Forsurende forureningstoffer og ozonforgængere kan føres hundreder og tusinder af kilometer bort, før de afgives til omgivelserne i form af "sur regn" eller ozondannelse i lav højde. Emissioner af forsurende eller ozondannende stoffer i en medlemsstat kan således medvirke til miljøskader i en anden. Andre emissioner som f.eks. dioxiner skaber som regel lokal forurening. Denne forurening påvirker imidlertid kød- og mælkeprodukter, der afsættes over hele Fællesskabet.

Der må derfor indføres en lovgivning, som opstiller de samme minimumskrav i hele Fællesskabet.

Fællesskabet har således allerede en lovgivning for emissioner fra forbrændingsanlæg. Den nuværende lovgivning er imidlertid ufuldstændig af følgende grunde:

- Direktiv 94/67/EF opstiller emissionsgrænseværdier, som er helt i overensstemmelse med den nyeste teknik, men omfatter kun forbrænding af bestemte typer farligt affald. Da både emissionernes miljøpåvirkning og den forhåndenværende emissionsbegrænsningsteknik er uafhængige af den affaldstype, der forbrændes, er det både nødvendigt og hensigtsmæssigt også at lade disse grænseværdier gælde for andre affaldstyper.
- Den nuværende lovgivning for forbrænding af husholdningsaffald omfatter kun egentlige forbrændingsanlæg, således at affaldet kan omdirigeres til kombinerede forbrændingsanlæg, hvor reglerne kan være mindre strenge.

- Den nuværende lovgivning omfatter kun emissioner til atmosfæren. Det kan medføre, at forureningen overføres til vandmiljøet eller til affaldets reststoffer.

Det er desuden nødvendigt at ajourføre Fællesskabets lovgivning i forbindelse med de internationale forpligtelser i henhold til UN-ECE-konventionen af 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (KGLOSA).

I overensstemmelse med nærhedsprincippet giver de foreslåede ændringer medlemsstaterne mulighed for:

- at indføre strengere standarder end dem, foranstaltningen opstiller,
- at lade industrien vælge den mest hensigtsmæssige teknologi.

Det er imidlertid vigtigt at sørge for, at de vedtagne foranstaltninger er tilstrækkeligt strenge til at sikre forsvarlig miljøbeskyttelse, og at de er ens over hele Fællesskabet.

De foreslåede foranstaltninger bygger på en omhyggelig afvejning af omkostninger og fordele og svarer til dem, som allerede findes eller er blevet foreslået i nogle medlemsstater. Der er imidlertid stor forskel på den nuværende lovgivning i de forskellige medlemsstater og på de anlæg som fungerer bedst og dem, der fungerer dårligst. Der kan derfor opnås betydelige fordele ved at forbedre anlæggenes præstation.

Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Affaldsforbrændingsanlæg er i dag omfattet af pkt. K8a eller K8b på listen over godkendelsespligtige virksomheder i bekendtgørelse nr. 807 af 25. oktober 1999 om godkendelse af listevirksomhed. Det afhænger af anlæggets kapacitet, om det skal henføres til det ene eller det andet listepunkt. Er anlægget omfattet af punkt K8a, er det omfattet af EU's IPPC-direktiv.

Affald, der er omfattet af bekendtgørelse nr. 638 af 3. juli 1997 om biomasseaffald, kan brændes i anlæg, der ikke er godkendt til affaldsforbrænding. Miljøstyrelsen vurderer, at en del af dette affald vil være omfattet af affaldsforbrændingsdirektivet, hvorfor bekendtgørelsen skal revideres som en konsekvens af forslaget.

Affaldsforbrændingsanlæg med en kapacitet på mere end tre tons i timen er omfattet af IPPC-direktivet. De skal derfor gennemgå en procedure med forudgående offentliggørelse af ansøgningen om at etablere et affaldsforbrændingsanlæg med de dertil hørende materielle krav til ansøgning, godkendelse m.v. Direktivforslaget om forbrænding af affald indeholder henvisninger til IPPC-direktivet og indeholder i øvrigt i artikel 4 en udbygning af de forhold, der skal tages stilling til ved en godkendelse af et affaldsforbrændingsanlæg. IPPC-proceduren (det vil her sige de formelle krav) finder umiddelbart anvendelse på affaldsforbrændingsanlæg, hvorimod emissionsgrænseværdier m.v. (materielle krav) er fastsat i nærværende direktivforslag.

Miljøstyrelsen vurderer, at forslaget ikke vil kræve ændring af dansk lovgivning, men de eksisterende bekendtgørelser skal revideres.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget har ikke konsekvenser på statsligt niveau.

Miljøstyrelsen vurderer, at forslaget ikke får væsentlige administrative konsekvenser for amtskommunerne, som i dag er godkendelses- og tilsynsmyndigheder for affaldsforbrændingsanlæg.

Listen over stoffer, for hvilke der gælder en grænseværdi, bliver ganske vist tilføjet dioxin, NO_x, thallium, vanadium og antimon. Det betyder, at der i tilsynet skal afsættes tid til at kontrollere for overholdelsen af disse grænseværdier. Både i sig selv og i forhold til de øvrige krav, der bliver stillet til udarbejdelsen af miljøgodkendelser og til tilsyn vurderer Miljøstyrelsen imidlertid, at der er tale om ubetydelige ændringer.

Direktivforslaget, som det nu foreligger, kan få betydning for konkurrencesituationen mellem affaldsforbrændingsanlæg på den ene side og medforbrænding på den anden på grund af mindre investeringer og driftsudgifter for anlæg, der medforbrænder affald. Dette kan få negativ indflydelse på økonomien i affaldsforbrændingsanlæggene, som ejes af kommunerne eller kommunale fællesskaber.

Miljøstyrelsen vurderer, at affaldsforbrændingsanlæggene ikke vil have tekniske problemer med at opfylde direktivforslagets krav til såvel eksisterende som nye anlæg. Det vil kunne vise sig mere rentabelt at lukke eksisterende anlæg end at bygge dem om, andre eksisterende anlæg vil skulle ombygges, og nye anlæg skal allerede ved projekteringen tage højde for forslagens krav.

For så vidt angår medforbrænding vurderer Miljøstyrelsen, at det vil være nødvendigt at gennemføre forureningsbegrænsende foranstaltninger for at opnå de foreslåede niveauer, men der vil ikke være tekniske problemer ved at gennemføre foranstaltningerne.

Kommissionen giver i de indledende bemærkninger til direktivforslaget en vurdering af omkostningerne ved at gennemføre direktivforslaget.

Meromkostningerne på europæisk niveau ved gennemførelse af direktivet er anslået til (omregnet) ca. 70 kr. pr. ton affald pr. år, og Miljøstyrelsen vurderer, at omkostningerne på dansk niveau ligger i samme størrelsesorden. Dette skal ses i relation til prisen for behandling af et ton affald, som i Danmark er anslået til ca. 1.000 kr. pr. ton affald pr. år.

Miljøfordelen i form af mindre sygelighed og mindre skader på økosystemet er anslået til (omregnet) ca. 80 kr. pr. ton affald pr. år. Der vil dermed være en samfundsøkonomisk gevinst ved direktivets gennemførelse.

Beskyttelsesniveauet

En gennemførelse af direktivet vil påvirke beskyttelseniveauet positivt i Europa. Luftforurening fra affaldsforbrændingsanlæg er grænseoverskridende. Ens regler vil derfor dels betyde et samlet lavere udslip fra europæiske affaldsforbrændingsanlæg, dels være et middel til at begrænse transporten af affald over landegrænserne, fordi de ensartede krav vil medvirke til at forhindre eksport af affald til områder af E U med mindre restriktive miljøkrav. Endvidere omfatter direktivforslaget flere typer affald og både nye og eksisterende forbrændingsanlæg.

Beskyttelsesniveauet i Danmark vil blive påvirket positivt på samme måde, da de nuværende regler er baseret på gældende EU-lovgivning.

5. Høring

Forslaget blev sendt i høring først og fremmest til en lang række myndigheder og interesseorganisationer med en frist medio marts 1999.

Svarene fra de organisationer, der repræsenterer industrien (herunder affaldssiden) er positive over for forslaget. Der er dog i nogen svar udtrykt bekymring over, at direktivforslaget ikke forholder sig til EUs affaldsstrategi og ikke indeholder bestemmelser, der imødekommer best available technology (BAT).

Svarene fra såvel de grønne organisationer som de organisationer, der repræsenterer de lokale og regionale myndigheder hæfter sig både ved manglen på henvisninger til EUs affaldsstrategi og ved, at direktivforslaget tager sit udgangspunkt i "state of the art" i stedet for best available technology (BAT). Svarene indeholder en kraftig opfordring til at arbejde for at få direktivforslaget ændret på disse punkter.

Et detailemne, som optager flere høringssvar er muligheden for medforbrænding af affald, som efter de svarendes opfattelse kan bringe uorden i systemerne med affaldsstrømmene. Dertil kommer, at de frembragte produkter kan optage urenheder i form af tungmetaller fra affaldsforbrændingen. Derved spredes forureningen.

Sagen har været behandlet i EF-specialudvalget den 31. maj 1999, hvor *Dakofa* og *Renosam* tog afstand fra kravet om støttebrændere. *Greenpeace* støttede at cementovne ikke skal mødes med lempeligere krav end forbrændingsanlæg. Dette blev støttet af *Det Økologiske Råd*, der også mente at restproduktet burde med i overvejelserne.